

— Шести, — осма рота...

* * *

Отидохъ въ болницата... Останахъ смаянъ отъ образцовата наредба и чистота. Калугеркитѣ отъ пансиона сж милосердни сестри... Тѣ сж спретнати, услужливи. Благодарение на тѣхната грижа и старание, болницата не даде нито една жертва...

Намѣрихъ ранения Константинъ Илиевъ. Честитихъ му ранитѣ, похвалихъ го за подвизитѣ...

Той ме покани да седна. Бесѣдвахме.

Подробно ми описа, дѣ се е сражавалъ, кога и какъ е раненъ.

Въ простодушния му разказъ имаше сърдечность и топлота. Като на старъ, задушевненъ приятель разправяше.

Чудни бисери носѣше тоя човѣкъ въ душата си.

Дѣтетото му — Борисъ, бѣ наслѣдило бащинитѣ си качества.

Разказахъ азъ на богатия баща за случката въ кафенето и на улицата...

— Облажавамъ те, че имашъ такова дѣте! Ти си най-богатия и най-щастливия... Нека Богъ бжде милостивъ къмъ тебе...

Отъ радостъ бащата се просълзи.

Не си ли доволенъ?

(Чехска приказка).

Въ околността на Прага живѣлъ единъ богатъ чифликчия, който ималъ много красива дъщеря. Много младежи отивали въ чифлика и искали да се оженятъ за хубавата мома. Мнозина отъ тѣхъ били готови да се захванатъ за ралото, само да се сродятъ съ богатия чифликчия. А той поставялъ на всѣки човъ работникъ прѣди всичко това условие: «Наемамъ те за една година, т. е. до когато кукувица не извѣсти нова пролѣтъ; ако прѣзъ това врѣме ти поне веднѣжъ кажешъ, че си недоволенъ отъ нѣщо, ще ти отрѣжа крайчеца на носа. Нъ азъ ти давамъ право и ти да сторишъ сжщото, ако азъ се оплача, че съмъ недоволенъ отъ тебе». И той изпълнявалъ думитѣ си. Много момци въ околността на Прага ходѣли съ отрѣзани крайчета на носоветѣ си и всички имъ се смѣяли.

Нѣкой си Коранда, доста търпеливъ, но остроуменъ и хитъръ младежъ — намислилъ да опита щастieto си. Чифликчията го приелъ съ обичното си доброду-